

ע. תיב א"א ו"ה ז"ל (מגילה ל"א)

הגלגל י

8

מדתו של א"א היתה בהמימות ובהתלהבות וחזק גדול לא ישוב מפני כל, ואחד היה אברהם והי' מכריז לגוים וקורא בשם ה' והוא נקרא איתן, והוא נקרא תוקפא דדרום בלשון המקובלים, וכתב ב' והוא יושב פתח האוהל כחום היום ובזוה"ק (ח"א צח). כחום היום דהא אתנהיר ימינא דרגא דאברהם אתדבק ב', וע"כ הכפרות שהן ממיני דמים הראה לו לאברהם מפני שהם ממדתו, אבל כפרות שמעשירית האיפה לא הראה לו, ומר סבר דאף עשירית האיפה הראה לו שהוא קרבן עני, כמו שאמרו ז"ל (מנחות ק"ד:) אמר הקב"ה מי דרכו להביא מנחה עני מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני, וזוהי נמי מדתו של אברהם אבינו שעם כל חזקו והתלהבותו והגבהת לבו בדרכי ה' הי' בעיני עצמו שפל ועני נגד הש"י כמ"ש (בראשית י"ח) ואנכי עפר ואפר, וע"ז מורה עשירית האיפה, ומר סבר שכפרה זו ויתר הקב"ה משלו כדכתיב את דכא אשכון ואמרו ז"ל (מגילה ל"א) מקום שאתה מוצא גבורתו של הקב"ה אתה מוצא ענותנותו, כי העילה מתדבקת בעלול ובאשר הוא עני ומדוכא בעיני עצמו הש"י ויתר גדולתו ובוחר לשכון בו, ומזה עצמו באה הכפרה שהוא סילוק החטא, כי אין החטא יכול לסבול אור השכינה:

10

20

7

במד"ר (פ' ג') כל הכפרות הראה לו הקב"ה לאאע"ה חוץ מעשירית האיפה, רשב"י אומר אף עשירית האיפה הראה לו הקב"ה, לא"א נאמר כאן אלה ונאמר להלן אלה מה אלה האמור כאן עשירית האיפה אף אלה האמור להלן עשירית האיפה וכו' ריב"ס בשם ר' זעירא אף הקב"ה ויתר לנו סליחה אחת משלו, וכבר פרשנו במק"א דכפרת עשירית האיפה זה מנחת חוטא, וזה דוחק, דאלה שנאמר במנחת חוטא אינו קאי על המנחה אלא על החטא, ובפשיטות דקאי על סתם מנחות דשיעורן עשירית האיפה ואלה קאי על המנחה, ויש לפרש מחלוקתם, דהנה כתיב (במדבר ל"א) כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר, ופירשו ע"ד רמז כי כל דבר אשר יבוא באש היצה"ר תקנתו באשא דאורייתא, ויש להוסיף בזה דברים שלש: אש התורה איננה לימוד התורה בפשיטות ובקריירות רוח אלא בהתלהבות, ובכלל זה כל מצותי של תורה הנעשות בהתלהבות ורשפי אש, ולזה מרמזים כל הקרבנות שהם מיני דמים על ענין זה שיהיו כל עשיותיו בהמימות והתלהבות, כי הרתיחות באדם באה מצד הדם שבו, וזה שכל הכפרות הראה לו הקב"ה לא"א חוץ מעשירית האיפה שאין בה דבר המתחס להמימות והתלהבות, כי

10

20

3. תיב א"א ו"ה ז"ל (מגילה ל"א)

9

מן הבקר ומן הצאן, הנה כתיב (ישעי' א') ידע שור קונוהו, ופירשו המפרשים ששור יש בו דעת להכיר בעליו תיכף משקנהו, ואולי מטעם זה (חגיגה י"ג:) מלך בבהמות שור, ואמרו ז"ל (שמ"ר פ' כ"ג) ארבעה מיני גאים נבראו בעולם, שור בבהמות, וצאן היא הכנעה ושפלות ראשו של זה בצד זנבו של זה, היפוך מדתו של שור, ושניהם אין בהם שבה זולת כשהם בקדושה היינו שיגבה לבו בדרכי השם ויאמר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, וכל המלעיגים עליו ועל עבודתו יהיו בעיניו כאפס וכאין, אבל זולת מהקדושה הגיאות היא ענין רע מאד, וכמו כן הכנעה ושפלות בקדושה להיות נכנע לה' ולתורתו ועבודתו, אבל זולת מהקדושה ההכנעה תביאהו להכנע מפני הרשעים ולהתבטל מפניהם, וזה שמשני מינים אלו מביאים קרבן לה', היינו שענינם יהי' רק בקדושה: